

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 309/2023-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **mesta Námestovo**, IČO 00 314 676, Cyrila a Metoda 329/6, Námestovo, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Polákom, advokátska kancelária, Aleja slobody 1890/50, Dolný Kubín, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 5 Cb 34/2021-167 z 29. novembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. mája 2023 domáha vyslovenia porušenia čl. 20 ods. 1 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) č. k. 5 Cb 34/2021-167 z 29. novembra 2022. Požaduje, aby bolo napadnuté uznesenie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Domáha sa napokon náhrady trov právneho zastúpenia advokátom vo výške 530,84 eur na účet právneho zástupcu.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených listinných dôkazov vyplýva nasledovný skutkový stav veci:

3. Žalobou podanou okresnému súdu sa žalobkyňa obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobkyňa“), domáhala proti sťažovateľovi ako žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia. V podanej žalobe tvrdila, že na základe zmluvy z 23. júla 2002 v znení dvoch dodatkov sa sťažovateľ zaviazal odpredať jej presne špecifikovaný pozemok, na ktorej žalobkyňa vybudovala parkoviská prináležiace k polyfunkčnému domu. Hoci došlo k splneniu všetkých podmienok pre odpredaj pozemku žalobkyni, nestalo sa tak, a to ani napriek právnym krokom (výzvam), ktoré žalobkyňa vo vzťahu k sťažovateľovi realizovala. Podľa názoru žalobkyne sťažovateľovi vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré by jej malo byť vydané. Požaduje preto, aby okresný súd prikázal pozemok do výlučného vlastníctva žalobkyne oproti zaplateniu kúpnej ceny

pozemku vo výške 4 359,16 eur. V prípade, že by k vyporiadaniu nároku žalobkyne nedošlo prikázanim pozemku do jej výlučného vlastníctva, žiada, aby okresný súd zaviazal sťažovateľa na zaplatenie sumy 310 937,65 eur ako bezdôvodného obohatenia na tom základe, že žalobkyňa pozemok postavením parkoviska zhodnotila.

4. Požadované znenie rozsudku (žalobný petit) je formulované takto:

„I. Súd prikazuje do výlučného vlastníctva žalobcu v podiele 1/1 úč. titulom bezdôvodného obohatenia pozemok parcelné číslo 293/1 zapísaný na [REDAKOVANÉ], katastrálne územie Námestovo, okres Námestovo, obec Námestovo.

II. Žalobca je povinný zaplatiť ako náhradu za pozemok parcelné číslo 293/1 sumu 4.359,16,- €

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %. To všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku

V prípade, že súd nerozhodne rozsudkom I. navrhujeme, aby súd vydal rozsudok:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 310.937,65 € a trovy konania do troch dní od doručenia rozsudku.“

5. Uznesením okresného súdu č. k. 5 Cb 34/2021-125 z 19. apríla 2022 bolo konanie zastavené a sťažovateľovi sa proti žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Napokon bolo rozhodnuté o vrátení súdneho poplatku vo výške 42,80 eur žalobkyňi.

6. Podľa konštatovania okresného súdu žalobkyňa žalobu doručenú 29. júla 2021 vzala podaním doručeným okresnému súdu 14. apríla 2022 späť s tým, že medzi sporovými stranami prebiehajú od novembra 2021 rokovania, pričom je reálny predpoklad mimosúdneho vyriešenia sporu. Preto žalobkyňa berie podanú žalobu v celom rozsahu späť, žiada konanie zastaviť a krátený súdny poplatok jej vrátiť.

7. Podľa názoru okresného súdu vzhľadom na súhlas sťažovateľa so späťvzatím žaloby bolo namieste konanie zastaviť s tým, že zastavenie konania zavinila žalobkyňa, v dôsledku čoho sťažovateľ má právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. Uznesením vyššieho súdneho úradníka okresného súdu č. k. 5 Cb 34/2021-148 zo 4. augusta 2022 došlo k určaniu výšky náhrady trov sťažovateľa v sume 3 991,84 eur s tým, že žalobkyňa je povinná trovy zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti na účet právneho zástupcu sťažovateľa. Vychádzal pritom z hodnoty sporu danej všetkými požadovanými výrokmi pri aplikácii príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „advokátska tarifa“) vzťahujúcich sa na spojené konanie o viacerých nárokoch.

9. S týmto určením základnej sadzby tarifnej odmeny žalobkyňa nesúhlasila. Podľa nej je z podanej žaloby zrejmé, že navrhovala tzv. eventúálny petit, ktorého podstatou je prisúdenie jedného nároku (napr. vydania veci, ako i v danom prípade). Len ak by prisúdenie prvého nároku možné nebolo, požadovala relutárnu (peňažnú) náhradu. V prípade takéhoto typu žalobného petitu platí, že ak všeobecný súd rozhodne podľa druhého (subsidiárneho) petitu, prvý petit zamietne. Naopak, ak rozhodne podľa prvého (primárneho) petitu, o druhom petite už nerozhoduje. Základný nárok, ktorý žalobkyňa v podanej žalobe požadovala, bolo prikázanie pozemku do jej výlučného vlastníctva. Vo vzťahu k určaniu výpočtu výšky trov konania v prípade eventúálneho petitu

žalobkyňa odkázala na uznesenie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 5 Cmn 158/2008 zo 17. júna 2008, podľa ktorého v prípade eventuálneho petitu je pre výpočet paušálnej odmeny za právne zastúpenie potrebné vychádzať len z nároku, ktorý je v konaní uplatnený ako základný, nie teda z nároku, ktorý je požadovaný len eventuálne. S týmto právnym názorom sa stotožnil aj Ústavný súd Českej republiky v uznesení sp. zn. I. ÚS 2976/11 z 9. mája 2012.

10. Na základe sťažnosti žalobkyne uznesením sudkyne okresného súdu č. k. 5 Cb 34/2021-167 z 29. novembra 2022 bolo uznesenie vyššieho súdneho úradníka okresného súdu č. k. 5 Cb 34/2021-148 zo 4. augusta 2022 zmenené tak, že sa výška náhrady trov konania sťažovateľa určila na 619,68 eur s tým, že žalobkyňa je povinná sumu zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti na účet právneho zástupcu sťažovateľa vedený v [REDAKOVANÉ], IBAN: [REDAKOVANÉ] 3410 7329. Uznesenie sudkyne okresného súdu sa stalo právoplatným 14. marca 2023.

11. Podľa konštatovania sudkyne okresného súdu vyšší súdny úradník okresného súdu určil základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jednak z hodnoty sporu 310 937,65 eur, t. j. 1 044,05 eur, ale tiež ako 1/3 výšky odmeny z hodnoty sporu 4 359,16 eur, teda 53,67 eur. V konečnom dôsledku preto vychádzal z odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 1 097,72 eur (§ 13 ods. 3 advokátskej tarify).

12. Podľa názoru sudkyne okresného súdu predmetom konania od podania žaloby do zastavenia konania bolo nahradenie prejavu vôle oproti zaplateniu sumy 4 359,16 eur alebo vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 310 937,65 eur. Vzhľadom na zastavenie konania nebola dôvodnosť žaloby z hmotnoprávneho hľadiska (teda meritórne) posudzovaná. Pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je potrebné vychádzať z poskytnutia právnej služby a jej predmetu ako pri začatí poskytovania právnej služby, pretože v dobe začatia konania nie je známe, či vôbec bude eventuálny nárok predmetom konania. Preto rovnako ako pri určení poplatkovej povinnosti (pri ktorej je predmetom súdneho poplatku za podanie žaloby iba primárny petit) aj pri stanovení paušálnej sadzby odmeny advokáta treba vychádzať z prvého uplatneného nároku. Základný nárok, ktorý žalobkyňa prostredníctvom tzv. eventuálneho petitu požadovala, bolo splnenie podmienok zmluvy, t. j. prikázanie pozemku do jej výlučného vlastníctva za protihodnotu vo výške 4 359,16 eur. Základný nárok teda tvorilo určenie vlastníctva, pričom tento nárok bol oceneľný sumou 4 359,16 eur.

13. Na základe uvedeného bola určená výška náhrady trov konania, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 11. októbra 2021, za vyjadrenie k žalobe z 11. októbra 2021 a za vyjadrenie k späťvzatiu žaloby zo 14. apríla 2022. Odmena za každý z týchto úkonov, vychádzajúc z hodnoty 4 359,16 eur, bola po 161,01 eur. Ďalej boli priznané tri režijné paušály, a to dvakrát po 10,87 eur a jedenkrát 11,63 eur. Spolu išlo o trovy právneho zastúpenia vo výške 516,40 eur a po zvýšení o daň z pridanej hodnoty v čiastke 103,28 eur konečná suma náhrady trov konania predstavovala 619,68 eur.

14. Pokiaľ ide o odmenu za ďalšie úkony právnej služby uplatnené právnym zástupcom sťažovateľa, je potrebné stotožniť sa s názorom vyššieho súdneho úradníka okresného súdu, ktorý odmenu za rokovanie s klientom a protistranou 21. februára 2022 a za rokovanie s klientom 16. marca 2022 nepriznal. Poukázal pritom na to, že by nebolo spravodlivé, aby za takéto neúčelné úkony znášala trovy neúspešná žalobkyňa. Pri priznaní odmeny za úkon spočívajúci v porade s klientom je potrebné prihliadať najmä na účelnosť tohto úkonu, pričom neúčelné sú najmä

situácie, ak nedošlo k vykonaniu žiadnych procesných úkonov, o ktorých by bolo potrebné protistranu informovať a na ktoré by bolo potrebné reagovať. Rozhodujúce je v tejto súvislosti napokon, že sťažovateľ uznesenie vyššieho súdneho úradníka okresného súdu sťažnosťou nenapadol.

15. Opravným uznesením vyššieho súdneho úradníka okresného súdu č. k. 5 Cb 34/2021-175 z 5. apríla 2023 bolo opravené číslo účtu – IBAN a variabilného symbolu právneho zástupcu sťažovateľa vo výrokovej časti uznesenia sudkyne okresného súdu č. k. 5 Cb 34/2021-167 z 29. novembra 2022 tak, že táto časť správne znie: „IBAN: ██████████ 2194 8332, VS: 951021.“

II.

Argumentácia sťažovateľa

16. Sťažovateľ považuje závery sudkyne okresného súdu za nesprávne a arbitrárne.

17. Keďže došlo k späťvzatiu žaloby zo strany žalobkyne, pri určovaní výšky náhrady trov by malo byť právne irelevantné, či si žalobkyňa nároky uplatnila eventuálne, alternatívne alebo súbežne.

18. Otázku eventuality petitov žaloby by všeobecný súd mal skúmať len pri meritórnom prieskume a rozhodovaní, ale nie pri rozhodovaní o výške trov, keďže pri zastavení konania vec z hmotnoprávneho hľadiska (teda meritórne) skúmaná nebola. Od podania žaloby až do zastavenia konania boli predmetom konania celkovo tri nároky (nahradenie prejavu vôle, zaplatenie sumy 4 359,16 eur a suma 310 937,65 eur).

19. Podľa § 13 ods. 3 advokátskej tarify pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty vecí s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach. Vyšší súdny úradník okresného súdu postupoval správne, keď určil výšku odmeny za jednotlivý úkon právnej služby z hodnoty sporu 310 937,65 eur, t. j. 1 044,05 eur, ako aj z 1/3 výšky odmeny za úkon právnej služby z hodnoty sporu 4 359,16 eur.

20. Sudkyňa okresného súdu dospela k odlišnému záveru napriek tomu, že žalobkyňa v žalobe uplatňovala dva nároky. Nie je v súlade s princípom spravodlivosti a právnej istoty, aby žalobkyňa v rámci sťažnosti proti uzneseniu o výške trov začala tvrdiť, že sa žalobou domáhala niečoho iného, resp. iným spôsobom, než čo je uvedené v žalobe, a aby sudkyňa okresného súdu takejto argumentácii priznala účinky. Použitie slova „eventuálne“ v žalobnom petite ešte neznamená, že skutočne ide o eventuality petit (ako to vyplýva z bodu 4, v žalobnom petite slovo „eventuálne“ použité nie je, pozn.). Eventuálnym petitom sa uplatňuje jeden nárok, pričom jeden petit vylučuje druhý petit. V tejto veci však od počiatku neexistovali dôvody na žalovanie uplatnených nárokov eventuálne. Nešlo totiž o žalobu o vydanie veci.

21. Logike odporujúca je argumentácia sudkyne okresného súdu, podľa ktorej vec nebola posudzovaná z hmotnoprávneho hľadiska, a preto bol nárok na náhradu trov konania určený podľa prvého petitu. Je to v rozpore so zákonom a z ústavného hľadiska neudržateľné, pretože v čase späťvzatia žaloby boli (aj z hľadiska hmotnoprávneho) predmetom konania oba uplatnené nároky a nielen ten prvý. Správne sa preto malo postupovať podľa § 13 ods. 3 advokátskej tarify.

22. Došlo nielen k zníženiu výšky náhrady trov bez zákonnej opory, ale navyše bolo rozhodnuté, že žalobkyňa má priznanú náhradu trov konania uhradiť na nesprávny účet, ktorý nie je účtom jeho právneho zástupcu. V dôsledku tejto skutočnosti žalobkyňa plnila sumu 619,68 eur na celkom cudzí účet. Týmto procesným postupom bol sťažovateľ fakticky vylúčený z možnosti vymáhať akúkoľvek sumu náhrady trov konania od žalobkyne v rámci exekúcie. Došlo síce k vydaniu opravného uznesenia z 5. apríla 2023, avšak pre sťažovateľa to nemá žiadny reálny význam, keďže žalobkyňa sa medzičasom svojej povinnosti zbavila plnením na základe právoplatného exekučného titulu. K vydaniu opravného uznesenia došlo takmer mesiac po právoplatnosti uznesenia sudkyne okresného súdu.

23. Uznesenie sudkyne okresného súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou činnosťou okresného súdu vo vzťahu k rozhodovaniu o nároku na náhradu trov konania, ba dokonca je v rozpore s ustálenou rozhodovacou činnosťou senátu 5 C okresného súdu.

24. Došlo k porušeniu právnej istoty aj v širšom kontexte, pretože ak by sa priznala ústavná konformnosť argumentácii sudkyne okresného súdu, potom by *ad absurdum* stačilo, ak by ktorýkoľvek žalobca v snahe vyhnúť sa prípadnému procesnému neúspechu v žalobe ako prvý označil petit, ktorým by sa domáhal napr. nahradenia prejavu vôle, resp. zaplatenia sumy 1 euro a až v druhom spojenom petite by uplatnil sumu vyššiu (napr. 310 937,65 eur ako v tomto prípade).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

25. Ústavnú sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

26. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

27. Ústavný súd opakovane vo svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že ak Občiansky súdny poriadok (v minulosti) a Civilný sporový poriadok (v súčasnosti) upravujú, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustné vo veciach, v ktorých je napadnuté právoplatné rozhodnutie zaväzujúce na zaplatenie sumy neprevyšujúcej (v súčasnosti) 10-násobok minimálnej mzdy a táto skutočnosť predstavuje vo sfére všeobecného súdnictva zákonný dôvod na odmietnutie dovolania z dôvodu neprípustnosti vzhľadom na to, že ide o sumu bagateľnú (IV. ÚS 358/08, IV. ÚS 717/2013), ktorá vylučuje prieskum rozhodnutí vydaných všeobecnými súdmi, potom by bolo proti logike pripustiť, aby ich prieskum bol automaticky posunutý do roviny ústavného súdnictva (IV. ÚS 431/2012). Aj preto ústavný súd v prípadoch, keď je v hre zjavne bagateľná suma, poskytuje ústavnoprávnu ochranu sťažovateľom len v celkom výnimočných prípadoch, ak sťažnosť signalizuje, že došlo do zásahu do základných práv alebo slobôd v mimoriadne závažnom rozsahu, resp. intenzite (IV. ÚS 414/2010, IV. ÚS 79/2011, IV. ÚS 251/2011, I. ÚS 477/2017).

28. Vzhľadom na uvedenú judikatúru ústavný súd skúmal vo svetle námietok predostretých sťažovateľom (pozri časť II), či v danom prípade došlo k zásahu do označených práv v mimoriadne závažnom rozsahu, resp. intenzite.

29. Sťažovateľ predovšetkým namieta, že otázkou povahy petitu žaloby podanej žalobkyňou (teda či ide o petit eventúálny, alternatívny alebo súbežný) sa okresný súd vôbec nemal zaoberať, pretože to by prichádzalo do úvahy iba vtedy, ak by podanú žalobu meritórne skúmal, k čomu však v dôsledku jej späťvzatia vôbec nedošlo. Pritom od podania žaloby až do zastavenia konania boli predmetom konania celkovo tri nároky, a to nahradenie prejavu vôle, zaplatenie sumy 4 359,16 eur, ako aj sumy 310 937,65 eur (pozri body 17 až 19).

30. Ústavný súd je toho názoru, že výklad, ku ktorému dospela sudkyňa okresného súdu, sa nejaví ako ústavne nekonformný a je odôvodnený jednak poukazom na českú judikatúru, ale tiež na analógiu so súdnymi poplatkami. Je totiž zrejmé, že pri vyrubení súdneho poplatku sa môže vychádzať iba zo znenia žaloby (formulácie žalobného petitu), nie teda z akéhosi predbežného názoru všeobecného súdu na meritum žaloby. Nejaví sa preto ako ústavne nekonformné v prípade rozhodovania o náhrade trov konania, ktoré bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby, vychádzať pri posudzovaní povahy uplatneného nároku (uplatnených nárokov) z požadovaného znenia rozsudku (žalobného petitu).

31. V danom prípade sa javí ako celkom jednoznačné, že žalobkyňa primárne požadovala prikázať do jej výlučného vlastníctva sporný pozemok oproti jej povinnosti zaplatiť sťažovateľovi protihodnotu vo výške 4 359,16 eur. Pritom z odôvodnenia žaloby je zrejmé, že sa týmto spôsobom snažila vynútiť si súdne nahradenie chýbajúceho prejavu vôle sťažovateľa potrebné na realizáciu prevodu vlastníctva pozemku zo sťažovateľa na žalobkyňu, keďže sťažovateľ takýto prejav vôle dobrovoľne neposkytol. V ďalšej časti žalobného petitu žalobkyňa výslovne uviedla, že v prípade, ak by sa nerozhodlo podľa primárneho petitu, žiada zaviazat' sťažovateľa na zaplatenie sumy 310 937,65 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia (pozri bod 4).

32. Za uvedeného stavu nemôžu byť väčšie pochybnosti o tom, že išlo o žalobu s eventúalnym petitom s príslušným dopadom na výšku náhrady trov konania v prospech sťažovateľa.

33. Treba tiež uviesť, že pokiaľ v týchto súvislostiach sťažovateľ poznamenáva, že použitie slova „eventuálne“ v žalobnom petite ešte neznamená, že skutočne ide o eventúálny petit (pozri bod 20), v skutočnosti v žalobnom petite slovo „eventuálne“ nie je použité. Eventuálna povaha uplatnených nárokov je zrejmá z obsahu žalobného petitu a spôsobu jeho formulácie.

34. Vzhľadom na dosiaľ uvedené neobstoja argumenty sťažovateľa majúce za cieľ vyvrátiť právne závery sudkyne okresného súdu (pozri body 20 a 21).

35. Sťažovateľ ďalej namieta, že sudkyňou okresného súdu priznaná suma náhrady trov vo výške 619,68 eur, ktorá podľa pôvodného znenia uznesenia mala byť zaplatená na celkom cudzí účet (nie teda na účet právneho zástupcu sťažovateľa), sa vlastne stala pre sťažovateľa nevymáhateľnou. Došlo síce k vydaniu opravného uznesenia z 5. apríla 2023, ale žalobkyňa náhradu trov už realizovala na základe pôvodného právoplatného exekučného titulu (pozri bod 22).

36. V danej súvislosti treba z pohľadu ústavného súdu konštatovať, že sťažovateľ touto námietkou ako keby formuloval nárok na náhradu škody, ktorá mu mala byť spôsobená nezákonnosťou výroku uznesenia sudkyne okresného súdu o náhrade trov konania, a to v súvislosti s presnou identifikáciou

platobného miesta. Ústavný súd nevidí nijaký dôvod na to, aby sa touto námietkou vecne zaoberal. Sťažovateľovi nič nebráni uplatňovať takýto nárok v príslušnom konaní voči Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, z titulu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

37. Sťažovateľ síce tvrdí, že uznesenie sudkyne okresného súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou okresného súdu vo vzťahu k rozhodovaniu o nároku na náhradu trov konania, ba dokonca je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou senátu 5 C okresného súdu (pozri bod 23), avšak žiadne konkrétne prípady odlišného rozhodovania tejto problematiky v rámci okresného súdu, či dokonca senátu 5 C okresného súdu neuviedol. Ide teda iba o tvrdenie sťažovateľa.

38. Napokon sťažovateľ namieta, že ak by sa priznala ústavná konformnosť argumentácii sudkyne okresného súdu, potom by *ad absurdum* stačilo, ak by ktorýkoľvek žalobca v snahe vyhnúť sa prípadnému procesnému neúspechu v žalobe ako prvý označil petit, ktorým by sa domáhal napr. nahradenia prejavu vôle, resp. zaplattenia sumy 1 euro a až v druhom spojenom petite by uplatnil sumu vyššiu, teda napr. 310 937,65 eur ako v tomto prípade (pozri bod 24).

39. Ani túto námietku nepovažuje ústavný súd za akceptovateľnú. Je vecou žalobcu, aby vyjadril svoje priority (resp. poradie týchto priorít) v rámci formulácie žalobného petitu. Javí sa ako celkom od života odtrhnutá predstava, že by žalobca podával žalobu v tom prioritnom presvedčení, že bude neúspešná, a tomuto presvedčeniu prispôbil poradie uplatnených nárokov v záujme toho, aby v prípade neúspešnosti žaloby bola jeho povinnosť na náhradu trov konania čo možno najnižšia. Ako logická sa v skutočnosti javí taká úvaha, že žalobca uplatní prioritne tú požiadavku, dosiahnutie ktorej je z jeho pohľadu najželateľnejšie. Žaloby sa predsa nepodávajú s tým, že budú neúspešné, ale na základe opačného očakávania.

40. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že vo veci sťažovateľa nie sú podľa jeho doterajšej judikatúry splnené podmienky na poskytnutie ústavnej ochrany, a preto ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú (mutatis mutandis II. ÚS 804/2015, I. ÚS 477/2017).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu